

Daarom doorvragen

- + Download handige tools
- + Blijf op de hoogte van de actuele verwijscriteria
- + Lees ervaringsverhalen

Ik wilde hen niet lastigvallen met moeilijke vragen en liet het rusten." Als Floortjes vader vertelt dat zijn moeder jong aan borstkanker is overleden, besluit Floortje dit aan haar gynaecoloog te vertellen. "De gynaecoloog legde meteen de link:

borstkanker voor het vijftigste levensjaar én eierstokkanker in één familie? Dat zijn indicaties die kunnen duiden op erfelijkheid. Hij aarzelde geen moment en stuurde me door naar een klinisch geneticus." Daar blijkt uit

DNA-onderzoek dat Floortje drager is van een BRCA1-genmutatie. "Ik dacht niet eens aan mezelf, maar aan mijn drie kinderen. Dat ik een

"Ik was totaal niet bezig met erfelijkheid"

mutatie heb, betekent dat zij allemaal vijftig procent kans hebben op een verhoogd risico op kanker. Dat maakte me heel

verdrietig. Toch zette ik snel de knop om. Toen ik geconfronteerd werd met eierstokkanker, had ik daar totaal geen grip op. Het overkwam me. Met BRCA is dat anders. Ik was blij dat ik het wist, nu kon ik

maatregelen nemen." Al snel weet Floortje wat haar volgende stap is: een preventieve borstoperatie met reconstructie. "Ik wilde absoluut niet opnieuw kanker krijgen. We hadden als gezin al genoeg meegemaakt. Dat ik het heft in eigen handen kon nemen, gaf me een gevoel van kracht. Ik had het natuurlijk liever niet gehad, maar hoe gek het misschien ook klinkt: ik wil het niet meer kwijt. Het heeft me gemaakt tot wie ik ben: een doorzetter, iemand die positief is ingesteld en niet met zich laat sullen. Een strijder." Floortje en haar gezin hebben veel steun aan

elkaar. "Na de uitslag van het DNA-onderzoek ontwierpen we samen een zilveren armband. Er zitten drie gouden ringetjes aan. Eentje voor de uitslag van het DNA-onderzoek, eentje voor de verwijdering van mijn borsten en de laatste voor de borstreconstructie. Mijn dochters hebben ook zo'n armband, maar aan die van hen zit één ringetje: die van de genmutatie in de familie. De toekomst zal uitwijzen of er meer bij komen. Als dat zo is, weet ik dat ze het gaan redden. Samen zijn we sterk."

Daarom doorvragen

Meer informatie: www.brca.nl

Floortje (60)

Floortje heeft de aanleg voor eierstokkanker waarschijnlijk van haar vader geërfd. De kans dat ook Floortje's kinderen de genmutatie hebben, is vijftig procent. Samen hebben ze een armband en horloge ontworpen die staan voor hun verbondenheid.

“Dat ik het heft in eigen handen kon nemen, gaf me een gevoel van kracht”

Floortje (60)

“Mijn wereld stond op z'n kop, toen ik op mijn vijfenveertigste eierstokkanker kreeg. Ik was heel bang dat ik mijn drie kinderen niet oud zou zien worden. Ik was dan ook totaal niet bezig met erfelijkheid. Bovendien werd toen nog niet aan elke vrouw met eierstokkanker DNA-onderzoek aangeboden. Toch vond mijn gynaecoloog

het verdacht: zó jong en dan al eierstokkanker. Hij vroeg me om een stamboom van mijn familie te maken, maar omdat ik uit een heel kleine familie kom, kwam daar niets opvallends uit. Ik wist dat mijn oma aan kanker was overleden, maar niet aan welk type. Voor mijn ouders was het heel zwaar dat ik kanker had.

Z.O.Z.>

Met deze
doorverwijskaart
heeft u altijd de
richtlijncriteria
paraat.

Erfelijke aanleg voor kanker: zit het in de familie?

Toen Floortje op haar vijfenveertigste eierstokkanker kreeg, vond haar gynaecoloog dat verdacht. Hij vroeg haar om een stamboom te maken. Hier komt alleen niets uit, omdat Floortje uit een kleine familie komt. Totdat haar vader negen jaar later plotseling vertelt dat zijn moeder voor haar vijftigste aan borstkanker overleed. Dit was reden genoeg om naar een klinisch geneticus te gaan. Uit onderzoek blijkt dat Floortje drager is van een BRCA1-genmutatie.